

prima instanță: N.Simciuc
instanța de apel: N.Craiu, L.Bulgac, A.Minciuna

dosarul nr. 2rac-462/13

Î N C H E I E R E

23 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea pe acțiuni „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Intitulul pentru Proiectări Drumuri Auto” împotriva societății cu răspundere limitată „Trans-Standard”, intervenienți accesorii Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și societatea cu răspundere limitată „Veritrans” privind încasarea sumei, și la acțiunea reconvențională depusă de societatea cu răspundere limitată „Trans-Standard” împotriva societății pe acțiuni „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” privind încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2013 prin care au fost respinse apelurile declarate de societatea pe acțiuni „Intitulul pentru Proiectări Drumuri Auto” și societatea cu răspundere limitată „Trans-Standard”, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 decembrie 2012,

c o n s t a t ă

La 10 februarie 2011, SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Trans-Standard”, intervenienți accesorii Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și SRL „Veritrans” privind încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este proprietarul bunului imobil din str.Bucuriei, 12A, mun. Chișinău, fapt confirmat prin adeverința de privatizare nr.19/03 din 13 februarie 2001.

Susține că, începînd cu luna februarie 2006 și pînă la 10 decembrie 2010 pîrîtul a ocupat și s-a folosit ca oficiu de trei birouri, situate la etajul IV, cu suprafața de 108 m.p., din str.Bucuriei, 12A, mun. Chișinău, dar fără a achita proprietarului careva mijloace bănești în acest sens.

Totodată menționează că, nu a încheiat cu pîrîtul un contract de locațiune a încăperilor sau un alt tip de contract și nici nu cunoaște în ce bază au fost ocupate aceste încăperi, iar economia realizată de către pîrît constituie o îmbogățire fără justă cauză.

Consideră că, SRL „Trans-Standard” ilegal și abuziv a ocupat încăperile menționate, lezîndu-i dreptul de proprietate și urmează să-i repare prejudiciul material cauzat prin achitarea plății pentru folosirea imobilului în perioada 01 martie 2006-10 decembrie 2010.

Întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă s-a adresat pîrîtului cu somație privind achitarea plății pentru folosirea imobilului, însă a fost lăsată fără răspuns.

Solicită reclamantul, încasarea de la SRL „Trans-Standard” în beneficiul SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” a datoriei în mărime de 23 149,8 euro și cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de majorare a pretențiilor din 15 decembrie 2011 reclamantul SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” a solicitat încasarea de la SRL „Trans-Standard” a datoriei în mărime de 25 871 euro și cheltuielilor de judecată.

La 04 iulie 2011 SRL „Trans-Standard” a depus acțiune reconvențională împotriva SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” privind încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, SRL „Trans-Standard” a folosit încăperile din str. Bucuriei, 12A, mun. Chișinău în baza înțelegerii care a avut loc cu reprezentanții Ministerului Transportului, în gestiunea căruia se afla clădirea, și ca rezultat pentru încăperea închiriată s-a obligat să achite plata pentru serviciile comunale apă, căldură, energie electrică și pentru alte suprafețe din str.Bucuriei, 12, ceea ce va compensa plata chiriei și efectuarea diverselor lucrări de reparație a imobilului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2004, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 octombrie 2004, fost admisă acțiunea Procurorului General al RM în interesele statului, fiind anulat ordinul nr.41 din 10 octombrie 1999 cu privire la desemnarea comisiei de licitație, procesul-verbal nr.2 din 28 octombrie 1995 despre rezultatele licitației privind vinderea pachetului acțiunilor statului în SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”, contractul de vânzare-cumpărare a acțiunilor statului în SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” nr.1 din 18 noiembrie 1999, încheiat între SRL „Olizarius” și O.Hîncu, și tranzacția de înstrăinare a acțiunilor SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” de la SRL „Olizarius” la SRL „Supercom”, cu readucerea părților la poziția inițială.

La 16 februarie 2005, în rezultatul acțiunilor executorilor judecătorești întreprinse întru executarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2004 imobilul din str. Bucuriei, 12A, mun. Chișinău a fost întoarsă în proprietatea statului și anume SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”, în care pachetul majoritar era deținut de Ministerul Transporturilor.

Ulterior, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 martie 2009 a fost casată decizia Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2004, cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de apel, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2009 a fost casată hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 12 iulie 2004, cu remiterea pricinii spre rejudecare. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2010 a fost casată încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 07 decembrie 2009 de încetare a procesului, fiind emisă o nouă încheiere de scoatere de pe rol a cererii Procurorului General al RM, înaintată în cadrul acestui proces.

Menționează că, în situația creată la momentul dat nu putea fi încheiat un contract de locațiune între SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” și SRL „Trans-Standard” din care motiv înțelegere a fost verbală.

Sustține că, în baza dispozițiilor de plată din 03 august 2007, 18 septembrie 2007, 28 ianuarie 2008, 04 martie 2008, 07 aprilie 2008, 16 mai 2008, 17 iunie 2008, 25 iulie 2008, 17 octombrie 2008 și 28 noiembrie 2008 SRL „Trans-Standard” a achitat ÎCS „RED Union Fenosa” SA suma de 119 875 lei, în baza contractului încheiat între furnizor și SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”. Prin dispozițiile de plată din 24 decembrie 2007, 25 februarie 2009, 22 mai 2009 și 18 august 2009 a fost achitată plata pentru alimentarea cu apă a imobilului din str. Bucuriei, 12A, mun. Chișinău în sumă de 71 416 lei.

De asemenea, SRL „Trans-Standard” a efectuat lucrări de reparație a unor încăperi de la etajul IV în sumă de 232 522,3 lei, în baza contractului încheiat cu SRL „Iunavit-Con”, proceselor verbale de recepție a lucrărilor și actului de verificare din 20 aprilie 2010.

Consideră că în cazul în care prin acțiunea înaintată SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” solicită plata pentru arenda imobilului, ignorând înțelegerea care a avut lor în privința modului de achitare, respectiv urmează să-i restituie sumele achitate și investițiile efectuate în mărime de 488 053,88 lei.

Solicită reclamantul, încasarea de la SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” în beneficiul SRL „Trans-Standard” a sumei de 488 053,88 lei și cheltuielilor de judecată (f.d.75-76 Vol.I).

Prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție Chișinău din 06 februarie 2012 acțiunea inițială a fost respinsă, iar acțiunea reconvențională a fost admisă parțial.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2012 a fost admis apelul declarat de către SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” și SRL „Trans-Standard”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție Chișinău din 06 februarie 2012, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 decembrie 2012 acțiunea inițială și acțiunea reconvențională au fost respinse. S-a încasat în beneficiul statului taxa de stat de la SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” în sumă de 12 047 lei și de la SRL „Trans-Standard” în sumă de 14 371 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” și SRL „Trans-Standard” au contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2013 au fost respinse apelurile declarat de către SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” și SRL „Trans-Standard”, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

La 03 iunie 2013 SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii inițiale și respingere a acțiunii reconvenționale.

În susținerea recursului s-a indicat că, concluziile instanțelor judecătorești, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material. În acest sens susține că, înțelegerea dintre SRL „Trans-Standard” și autoritatea publică Ministerul Transportului nu afectează nici într-o măsură dreptul de a solicita repararea prejudiciului suportat și restabilirea dreptului de proprietate, iar intimatul nu a probat existența unei înțelegeri cu proprietarul imobilului.

Verificând legalitatea hotărârilor contestate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele de judecată au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, au pronunțat o hotărîre legală și întemeiată.

Instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime" conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, atît prima instanță, cît și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat corect normele de drept

material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către societatea pe acțiuni „Institutul pentru Proiectări Drumuri Auto” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi